

Наша Слова

Газета выходзіць з сакавіка 1990 года

№ 46 (1041) 16 ЛІСТАПАДА 2011 г.

Генадзь Давыдзька абяцае беларускамоўны телеканал

3 5 лістапада Першы канал пачаў называцца “Беларусь-1”. З 14 лістапада замест “Лада” пачаў трансляваць перадачы канал “Беларусь-2”. А праз год у кабельнай сетцы з’явіцца поўнаасцо беларускамоўны “Беларусь-3”. Вядомы замежнаму глядачу “Беларусь ТБ” стане кругласутачным

“Беларусь-24”. “Беларусь-1” і “Беларусь-2” застануцца эфірнымі, змяніўшы Першы і “Лад”. “Беларусь-3” будзе кабельным, “Беларусь-24” будзе у двох версіях: кабельнай і спадарожнікавай. - “Беларусь-3” аб’яднае ўсё кантэнт, які пады-

ходзіць пад азначэнне “Спадчына” (гэтая працоўная назва), у эфіры якога з’явіцца новыя праекты аб культуры, гісторыі, шэдэўры сусветнага кіно - і ўсё гэта будзе толькі на беларускай мове, - абяцае старшыня Нацыянальнай дзяржаўнай тэлерэдыёкампаніі Генадзь Давыдзька.

- На “Беларусь-1” не будзе расійскага прадукта. Усё кантэнт - свой, зроблены ў Беларусі. Падманваць глядача, насычаючы эфір імпортнымі шоу, не збіраемся. Але будзем купляць сусветнае, расійскае кіно - усё, што прызнана лепшым. Мэта: прышчапіць грамадзянам любоў да Радзімы, павагу да дзяржавы і ўславіць нашых людзей, а не нуво-рышаў і зорак з-за мяжы, - дадае Генадзь Браніслававіч.

Паводле СМІ.

АНАТОЛІУ ВЯРЦІНСКАМУ - 80

Анатоль Вярцінскі адносіцца да пакалення паэтаў-бязбацькавічаў (крылатая формула Р. Барадуліна), дзяцей вайны, якія «выраслі пад гарматымі стваламі» (а гэтыя словы належаць яшчэ аднаму прадстаўніку гэтага пакалення нябожчыку Сцяпану Гаўрусёву). Яшчэ прадстаўнікоў гэтага пакалення называюць філалагічным, таму што многія літаратары канца 50—60-х гадоў заканчвалі ці філалагічнае, ці журналісцкае аддзяленне філалагічнага факультэта БДУ.

З аднаго гнязда і з аднаго часу, акрамя згаданых трох аўтараў, Генадзь Бураўкін, Уладзіслаў Нядзведскі, Ніл Гілевіч, празаікі Барыс Сачанка, Іван Пташнікаў, Іван Чыгрынаў і многія-многія іншыя. Гэтае пакаленне прыйшло ў літаратуру тады, калі аднаўляліся чалавечыя нормы жыцця, быў выкрыты культ асобы Сталіна, людзі цешылі сябе надзеяй, што яны канчаткова атрымаюць рэальную, а не на словах свабоду думкі, пісаць, ствараць. Паэзія рабілася ў тэты час гучнай, эстраднай ці самапаглыблялася, прасяквалася пафасам чакання пераменаў, прагай новых сустрэч і вандровак, а паэты станавіліся змагарамі супроць прыніжэння чалавека. Пра ўсё гэта можна дазнацца з крытычнай літаратуры, з твораў саміх мастакоў. Запомніліся радкі «Не рабіце з людзей багоў. Хай

людзьмі застаюцца людзі», якія належаць аднаму з прадстаўнікоў менавіта гэтага пакалення. У памяць урэзаліся і заклікавыя радкі пра веліч чалавека, прыдуманасць ды штучнасць тэрміна «маленькі чалавек». Паэзія 60-х гадоў была ўся ў руху, адлюстроўвала будаўніцтва гігантаў індустрыі, цалінную эпопею, клікала да свята, абвяшчала сапраўдны бой сытасці і мяшчанскай заспакоенасці. Вось у такой атмасферы, а затым — у атмасферы расчаравання, непрыняцця дэмагогіі і фальшу, застою, вымірання гуманістычных прынцыпаў чалавечага існавання нарадзілася паэзія Анатоля Вярцінскага. Таго аўтара, які і сёння вядомы шырокаму колу чытачоў, лічыцца адным з самых яркіх прадстаўнікоў грамадзянскай паэзіі, блізкай да панчанкаўскай.

(Пра А. Вярцінскага чытайце на ст. 2.)

75 ГАДОЎ ЯНУ ГРЫБУ

Краю родны, адзіны, як маці,
Чуе нашы малітвы Ісус.

Ты — наш гонар,
сумленне, багацце,
Ты — калыска,
Літва - Беларусь...
Ян Грыб.

Ян Грыб нарадзіўся 21.11.1936 г. ў Заходняй Беларусі ў вёсцы Пагарэльцы.

У 1953 г. 14-гадовым хлопчуком Янка быў завербаваны на Урал у рамесную вучэльню. Давялося цяжка працаваць на Чалябінскім трактарным заводзе і вучыцца ў вячэрняй школе.

Туга па роднай Беларусі прыводзіць Яна ў Менск. Тут ён паступае на фізфак БДУ, які заканчвае ў 1966 г. Далей была праца на заводзе «Інтэграл», працаваў выкладчыкам ПТВ «Электронікі».

Цераз усё жыццё пранёс Ян Грыб у сэрцы пытанне: «Чаму мы, беларусы, самімі першымі пакорліва ідзем на расейскую асіміляцыю? Чаму ў нашага народа няма нацы-

янальнага гонару і асабістай годнасці?»

Гэтыя балючыя пытанні і прывялі Яна Грыба ў шэрагі руху БНФ «Адраджэнне». Ян Грыб быў 1-м старшынём Рады БНФ Кастрычніцкага раёна г. Менска, дэлегатам 1-га з’езду БНФ «Адраджэнне», ён — удзельнік усіх палітычных акцый.

Спадар Ян з 1989 г. - старшыня ТБМ Кастрычніцкага раёна і па сённяшні дзень з’яўляецца ім. Дзякуючы Яну Грыбу ладзіліся імпрэзы ў школах, навучальных установах. Ян Грыб мае вельмі цудоўны паэтычны густ, яго вершы пакладзены на музыку, і песні спяваюцца на ўсіх акцыях, імпрэзах.

*Барвовы світанак над Беларуссю...
Быццам увабраў усю свяшчэнную кроў Палеглых за волю з імем Ісуса*

Адвальных і мужных
яе ваюроў...»

Кастрычніцкая Рада ТБМ ім. Т. Касцюшкі г. Менска шчыра віншуе Яна Грыба з 75-годзем, зычыць моцнага здароўя, імпрэту, сілы на ніве змагання за Беларускаю, веры ў лепшае жыццё.

*Веру: вернуцца ўвесначку гусі
На зямлю, за якую малось,
Бо жывуць тут мае Беларусы.
Беларусы!*

ЖЫВЕ БЕЛАРУСЬ!!!

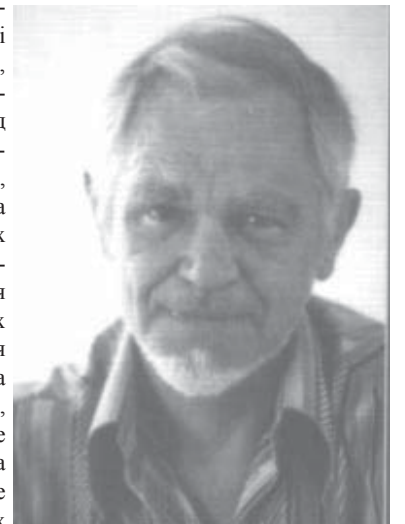
ЭРНЭСТУ ЯЛУГІНУ - 75

Эрнэст Ялугін - вядомы пісьменнік і журналіст - стварыў шмат цікавых нарысаў і апавяданняў, у якіх ярка выражаны многія жыццёвыя моманты сучаснасці, а таксама асаблівасці творчасці знакамітых беларускіх дзеячоў, у тым ліку Васіля Быкава, Цішкі Гартнага, Адама Мальдзіса, Міколы Улашчыка і інш. Калі ў 60-х гадах Уладзімір Караткевіч стварыў беларускую гістарычную літаратуру, Эрнэст Ялугін далучыўся да той вядомай кагорты пісьменнікаў гістарычнага жанру, якая стала самай прыцягальнай для беларускага чытача. Ён выдаў шырока вядомы раман “Мсціслаўцаў пасах”, у якім паказаў жыццёвы і творчы шлях аднаго з першых беларускіх друкароў і асветнікаў Пятра Мсціслаўца. Не менш папулярнымі былі яго творы “Камні Млечнага шляху”, “Апошні князь” і інш.

Добра ведаючы жыццё Алжыра (раман “Астравы” апавесць “Тод-другі ў Алжыры”), Эрнэст Ялугін адносна нядаўна надрукаваў новы раман “Алжырская пастка” (2004), які абазначыў як “гістарычны крымінальны раман”. Аўтар выдатна асвятляе сучасны гістарычны перыяд нашай краіны, прычым зрабіў гэта вельмі аб’ектыўна, праўдзіва і рэалістычна, узняўшы самыя балючыя нацыянальныя праблемы: стан беларускай мовы і культуры, жыццё грамадзя-

ніна ў палітычнай супярэчнасці краіны, страх і няўпэўненасць людзей, асабліва свядомай інтэлігенцыі, якая жыве пад пільным наглядом адпаведных сілавых структур, што яшчэ не забыліся пра метады сумна вядомых трыццатых гадоў мінулага стагоддзя, складаныя лёсы беларусаў, якіх шматпакутная гісторыя Бацькаўшчыны раскідала па ўсяму свету; праца, побыт, мары і каханне простага чалавека, якога сучасны стан у краіне часта даводзіць да розных цяжкіх сітуацый, нават да такіх сапраўды крымінальных, у якіх трапіў героям рамана і г.д. Раман чытаецца з вялікай цікавасцю сапраўднага дэтэктыва - на адным дыханні. Аўтар прымушае чытача не проста глытаць кнігу як “цікавае чытво”, але і сур’ёзна задумацца пра ўсю гісторыю роднай Беларусі, сучасны стан і будучыню краіны.

Эрнэст Ялугін, як таленавіты журналіст і рэдактар, многа зрабіў на гэтай ніве, працуючы ў рэдакцыях вядучых газет і часопісаў. Я быў сведкам яго выдатнай дзейнасці на пасадзе галоўнага рэдактара газеты “Наша слова”. Працуючы ў ТБМ з часу яго ўтварэння, ён ужо праз год узначальваў рэдакцыю газеты, у якую пазней запрасіў і мяне.

Ялугін паказаў сябе нязломным змагаром за беларускую мову, за незалежнасць і дэмакратыю дзяржавы. Ён падабраў невялікі, але здольны штат карэспандэнтаў, якія зрабілі газету папулярнай з накладам больш за 8 тыс. асобнікаў. Газета змяшчала цікавыя і важныя артыкулы па культуры мовы, публіцыстычныя, мовазнаўчыя і іншыя артыкулы, якія прыкметна ўплывалі на справу беларускага адраджэння.

Пажадаем жа Эрнэсту Ялугіну новых творчых дасягненняў на шляху прыгожага пісьменства і нацыянальнага адраджэння Бацькаўшчыны.

Радзім Гарэцкі,
акадэмік Нацыянальнай
Акадэміі навук Беларусі.
(Працяг тэмы на ст 6-7.)

ISSN 2073-7033

Сябры!

ГА “Таварыства беларускай мовы імя Ф. Скарыны” прапануе курсы мовы

“Беларускі правапіс: што змянілася?”.

Курс разлічаны на ўсіх ахвотных.

Першая сустрэча адбудзецца на сядзібе ТБМ 25 лістапада ў 19.30 (пятніца)

па адрасе: вул. Румянцава, 13 (ст. м. пл. Перамогі).

ІМПРЭЗА Ў ТБК 30 КАСТРЫЧНІКА

30 кастрычніка, у апошнюю суботу месяца, у сядзібе Таварыства беларускай культуры ў Літве адбылася чарговая імпрэза. Ужо цэлы год у ТБК існуе прыгожая традыцыя – кожнае мерапрыемства вядзе адзін з чальцоў Рады арганізацыі. Гэтым разам ганаровы абавязак паў на Валеру Радзюкевіча. Ён і распачаў імпрэзу расповедам пра знаёмства з выбітным беларускім гісторыкам, археолагам і краязнаўцам Генадзем Каханоўскім.

Каханоўскі жыў і працаваў у родным для Валеры Радзюкевіча горадзе – Маладэчне. Каханоўскі скончыў у Маскве педагагічны інстытут, быў дырэктарам Менскага абласнога краязнаўчага музея ў Маладэчне. Радзюкевіч з ім пазнаёміўся яшчэ будучы навучэнцам – пасля педагагічнага інстытута Каханоўскі выкладаў у школе. Валеру вельмі ўразіла харызматычнасць Каханоўскага, педагагічны талент і адданасць сваёй працы. Увагай вучняў-падлеткаў ён валодаў выдатна (што шмат каму бывае вельмі складана) – у класе стаяла такая цішыня, што магчыма было пачуць, як ляціць муха. Пасля школы Валер захаваў добрыя стасункі з Каханоўскім і да яго смерці падтрымліваў з ім кантакт.

Таксама ў жыцці беларускай часткі віленскай грамады ў апошні час адбылася важная падзея: на літоўскім радыё “Культура” пачала выходзіць абноўленая перадача “Тутэйшы час” з новым вядучым Андрусём Старавойтавым, таму наступным слова ўзяў аўтар праграмы. Андрусь распавёў, калі выходзіць яго перадача і як яе можна паслухаць. Таксама была прэзентаваная адна з праграм, што ўжо гучала ў эфіры. (Перадачу “Тутэйшы час” з Андрусём Старавойтавым таксама можна знайсці і праслухаць на сайце літоўскага радыё і тэлевізіі).

У сёлетнім кастрычніку споўнілася 35 гадоў са дня смерці вельмі неадназначнай асобы ў беларускай гісторыі – Радаслава Астроўскага, які працягнуў час быў дырэктарам Віленскай беларускай гімназіі.

Сябра ТБК Артур Яўмен распавёў пра жыццё і дзейнасць Астроўскага, пасля чаго Аляксей Адамковіч зрабіў прамову пра выбітнага беларускага святара Часлава Сіповіча.

Часлаў Сіповіч быў айцом-марыянам. У свой час братоў марыянскага ордэну польскія ўлады змусілі з’ехаць з Віленшчыны. І так склалася воляй лёсу, што Сіповіч апынуўся ў Рыме, дзе скончыў папскі Грыгарыянскі ўніверсітэт. Пасля гэтага Часлаў актыўна працаваў на ніве развіцця беларускай культуры як у духоўнай галіне, так і ў свецкай. Быў выбітным дзеячом беларускай эміграцыі і стваральнікам Беларускай бібліятэкі імя Ф. Скарыны ў Лондане.

Мерапрыемства завяраў старшыня Таварыства Хведар Нюнька, які падзяліўся ўспамінамі часоў стварэння Беларускага Згуртавання Вайскоўцаў, арганізацыі, афіцыйна зарэгістраванай ў кастрычніку 1991 г. Старшыня прыгадаў незабыўныя ўражанні са дня ўрачыстага прынясення вайскоўцамі прысягі Рэспубліцы Беларусь, што адбылася ў Менску пад нацыянальнай сімволікай, а таксама заклікаў да салідарнасці са стваральнікам БЗВ Міколам Статкевічам.

Наступная імпрэза ТБК адбудзецца 26 лістапада. Шчыра запрашаем!

**Вітольд Паўлюкевіч,
Вільня.**

Канферэнцыя чытачоў па кнігах Васіля Якавенкі

Імя пісьменніка **Васіля Цімафеевіча Якавенкі** нітуецца ў нашым грамадстве з даволі значнымі дасягненнямі ў літаратуры і плённай грамадскай дзейнасцю ў галіне экалогіі і вырашэнні чарнобыльскіх праблем.

У пятніцу 25 лістапада 2011 г. ў памяшканні Гістарычнай майстэрні Мінскага міжнароднага адукацыйнага цэнтра імя Юганэса Рау (Мінск, вул. Сухая, 25) ладзіцца чытацкая канферэнцыя на тэму **“Гісторыя, сучаснасць і беларускі лёс на літаратурным займічы Васіля Якавенкі”** (раман “Надлом”, 2003; трылогія “Пакутны век”, 2006, 2009, зборнікі артыкулаў, эсэ, публіцыстыкі “Кружэнне на ростані”, “Нячывелле”, “Прывіды Шанхая над Свіслаччу”). Імпрэза прысвячаецца 75-годдзю пісьменніка.

Сціслую інфармацыю аб ягонай асобе можна знайсці ў сеціве, да прыкладу, у даведніках: Вікіпедыя або КЕК http://kekmir.ru/discussion/discussion_7.html

На канферэнцыю запрашаюцца спецыялісты-філолагі, гісторыкі, крытыкі, прадстаўнікі розных дзяржаўных і грамадскіх структур.

Чытачам, якія не будуць мець магчымасці прыняць удзел у разгорнутай імпрэзе, але жадаюць выказацца, прапануем дасылаць свае водгукі на кнігі ды заўвагі аўтару на адрас канферэнцыі: 220030, Мінск, вул. Сухая, 25; або па эл. пошце: ken47@tut.by з пазнакай: “На канферэнцыю”.

Кантактны тэлефон Гістарычнай майстэрні: 017/200 76 26.

“НЕЗАБЫТАЕ” СТАГОДДЗЕ НА ПОЛАЧЧЫНЕ

Асеннім днём на Полаччыну па запрашэнні суполкі “Рубон” Наваполацкай гарадской арганізацыі Таварыства беларускай мовы імя Ф. Скарыны завіталі кандыдат гістарычных навук, навуковы супрацоўнік Беларускага цэнтра электроннай дакументацыі Аляксей Пашкевіч і кандыдат філасофскіх навук, рэдактар часопіса АРХЭ Валер Булгакаў.

Вядомыя беларускія гісторыкі выступілі перад студэнтамі і выкладчыкамі гістарычна-філалагічнага факультэта Полацкага дзяржаўнага ўніверсітэта і тымі аматарамі беларускай гісторыі, што не паленаваліся прыйсці ў наваполацкую бібліятэку імя Якуба Коласа цёмным восеньскім вечарам.

Шмат ўвагі выступоўцы прысвяцілі тэматычнаму

“полацкаму” нумару АРХЭ і яго матэрыялам. Былі праанансаваны артыкулы Генрыхы Лаўмянскага пра стварэнне “полацкай імперыі” у XI-XII стст., Алега Латышонка пра паходжанне назвы “Белая Русь” і яе сувязі з заходне-еўрапейскімі містычнымі творами Яахіма Флорскага, Аляся Краўцэвіча пра складаныя стасункі паміж Полацкам і Літвой падчас фармавання Вялікага Княства Літоўскага і шмат іншых.

Асабліва ўвага была нададзена спецыяльнаму тэматычнаму выпуску “АРСНЕ”, прысвечанаму

Беларусі ў складзе Вялікага Княства Літоўскага ў XVIII стагоддзі. З вялікім імпэтам Аляксей Пашкевіч расказваў пра змешчаныя ў нумары мемуары знакамітага Міхала Клеафаса Агінскага, постаці Караля Станіслава «Пане Каханку», апошняга вялікага гетмана Вялікага Княства Літоўскага Шымана Касакоўскага, якім прысвечаны артыкулы нумара, пра Асветніцтва, ідэі якога пашыраліся ў тэя часы на беларускіх землях і шмат іншага.

Удзельнікі сустрэчы знаёміліся і са шматлікімі часопісамі і гістарычнымі кнігамі, якія выйшлі ў выдавецтве за апошні год.

Спадзяемся, нашым гасцям аўдыторыя Полаччыны вельмі спадабалася, а нам застаецца чакаць новых цікавых сустрэч з Алясцем Пашкевічам і Валерам Булгакавым.

Зміцер Шчэрбік.

Калі за адраджэнне мовы, чытай, спадарства, “Наша слова”!

Шаноўныя сябры, пачалася падпіска на першае паўгоддзе 2012 года. У каталогу інфармацыя пра газету знаходзіцца на ст. 77. Цана, падрасла, але далёка не ў тэмпе інфляцыі. З гэтага нумара і ўвесь 2012 год мы спадзяемся выходзіць на васьмі палосах. Газета мае добры рэдакцыйны партфель і плануе для друку тэксты самых розных матэрыялаў, з рознымі поглядамі і падыходамі, у тым ліку і адрознымі ад пазіцыі рэдакцыі. Мы будзем працягваць друк мовазнаўчых і гістарычных матэрыялаў у выкладанні тых аўтараў, якіх вы не знойдзеце на старонках іншых выданняў. Мы не стараемся навязваць чытачу сваю думку ці погляды. Мы падаём факты. Чытайце, даведвайцеся, думайце. Будзьце з намі, і вы будзеце з усёй Беларуссю.

ПП - 1

Міністэрства сувязі Рэспублікі Беларусь

АБАНЕМЕНТ на газету-часопіс

63865

індэкс выдання

НАША СЛОВА

(назва выдання)

Колькасць камплектаў

1

На 2012 год па месяцах:

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
X	X	X									

Каму

Куды

(прозвішча, ініцыялы)

(адрас)

(паштовы індэкс)

ДАСТАВАЧНАЯ КАРТАЧКА

на газету-часопіс

63865

індэкс выдання

НАША СЛОВА

(назва выдання)

Кошт падпіскі 9300 руб. Колькасць камплектаў 1

На 2012 год па месяцах

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
X	X	X									

Каму

Куды

(прозвішча, ініцыялы)

(адрас)

(паштовы індэкс)

У Менску адкрылася выстава Аляксея Марачкіна

10 лістапада 2011 г. у сталічным Палацы мастацтваў пры поўным аншлагу адкрылася выстава Аляксея Марачкіна. На другім паверсе Палаца мастацтваў выстаўлена ў экспазіцыі амаль сто твораў. І не менш (калі не больш) было прысутных на адкрыцці.

Многія выступоўцы называлі Марачкіна мастаком-эпохай, мастаком-адлюстравальнікам нашага жыцця. І гэта так, калі ўлічыць, што ў экспазіцыі прадстаўленыя творы, пачынаючы з 1967 года, калі Марачкін яшчэ быў студэнтам мастацкага інстытута.

У свой юбілейны год званы творца прадставіў глядачам усяго толькі частачку зробленага раней і апошнім часам — самыя знакавыя свае работы: жывапісныя палотны, маляваныя дываны ў драждзівачых традыцыях народнага мастацтва, унушальную інсталляцыю з адмыслова распісаных прасніц нашых вясковых бабур. І ўсё, што ні робіць мастак, — Беларусь, Беларусь, Беларусь! Яе душа, яе шлях, яе маленне, злітыя з усёй істотай творцы, яго філасофскім асэнсаваннем мінулага і сучаснага Бацькаўшчыны, пранікнёным позіркам у будучыню.

Экспазіцыю складаюць творы розных жанраў. Гэта жывапіс, графіка, у якой ён намалюваў партрэты нашых знакамітых гістарычных асобаў, гэта і вельмі цікавыя народныя жанры — прасніцы. На іх змешчаны выявы святых, фальклорныя персанажы і проста сюжэты з паданняў беларус-

кага фальклору.

Вобразныя сімвалы Аляксея Марачкіна маюць глыбокі сэнс і прымушаюць глядача думаць, суперажываць, даваць палёт уласнай фантазіі. Яго мастацтва бярэ выток з сокаў роднай зямлі, але яно не прыземленае — акрыленае высокім пачуццём і сілай шматграннага таленту.

Напярэдадні выставы аўтар не быў упэўнены, ці ўвойдуць у канчатковую экспазіцыю яго самыя надзённыя творы. Але ўсе гэтыя работы ўвайшлі ў экспазіцыю, ацалелі, прынамсі пакуль што. Цікавая работа пад назвай «Сцяна» — гэта турэмны мур, на якім напісаны розныя палітычныя лозунгі з патрабаваннем вызваліць палітвязняў. Гэтая карціна, дарэчы, была знятая з папярэдняй выставы Аляксея Марачкіна. Таксама змешчана ў экспазіцыі работа, прысвечаная легендарнаму Мірону, які вывешвае бел-чырвона-белыя сцягі. Шмат партрэтаў дзеячоў сучаснай беларускай эліты, якія нашай уладай успрымаюцца рэзка адмоўна. У прыватнасці, змешчаны партрэт Зянона Пазыняка.

Партрэтная гелерэя слаўных сыноў і дачок Бацькаўшчыны, пазначаная тонкім псіхалагізмам і раскрыццём унутранай велічы герояў. Такімі паўстаюць гістарычныя дзеячы Вялікага Княства Літоўскага Вітаўт Вялікі і Леў Сапега, асветніца нашай зямлі Святая Еўфрасіння Полацкая, мужная ваярка за волю Айчыны Эмілія Плятэр, правадыр вызвольнага паўстання 1863

года несмяротны Кастусь Каліноўскі, нашы сучаснікі — мастак-пагрыёт, адзін з першапраходцаў на ніве нацыянальнага Адраджэння Яўген Кулік, найвыдатны паэт Анатоль Сыс са смяротна параненым сэрцам... Ягоны боль, як і ўсё, што дзесяці ў гэтым свеце, у дарагім бацькоўскім краі, усёй сваёй чулай, трапяткай душой успрымае творца, пра якога на адкрыцці выставы захоплена

гаварылі ягоныя таварышы і паплечнікі. Есць тут і работы, звязаныя з бесперапынным імкненнем нашай улады да саюзу з Расеяй. Гэта таксама востра публіцыстычныя творы.

Выстава будзе цягнуцца да 20 лістапада, і мастак вельмі спадзяецца, што ўсе гэтыя работы ацалеюць у экспазіцыі да самага закрыцця.

Паводле СМІ.

Рэдактар Станіслаў Вацлававіч Суднік

Рэдакцыйная калегія:

Алена Анісім, Юрась Бабіч, Вінцук Вячорка, Юрась Каласоўскі, Грына Марачкіна, Леакадзія Мілаш, Максім Новік, Язэп Палубятка, Алесь Петрашкевіч, Аляксей Пяткевіч, Уладзімір Содаль, Станіслаў Суднік, Павел Сцяцко, Алег Трусаў.

<http://nashaslova.mns.by/>
<http://pawet.net/>

Стрэча з Уладзімірам Мехавым*

незадоўга перад з'ездам Саюза пісьменнікаў Беларусі

Неяк раз, а было гэта незадоўга перад чарговым з'ездам Саюза пісьменнікаў Беларусі, пачуў па радыё, што сёння, у нядзельку, ладзіцца ў Купалавым музеі некалькі імпрэзаў на розных музейных пляцоўках. Не паверыў сваім вушам. У музеі ж у нядзельку выходны дзень. І ўсё ж вырашыў з'ездзіць. Балазе, мне трэба было з'ездзіць у «Каравай», а гэта ўжо недалёка да Купалавага музея. То і да музея падскочу. І от я пасля «Каравая» кіруюся да Купалавай сядзібы. Іду ля музея РСДРП. А понізу яго туды-сюды тупае знаёмая постаць. «Ці не Уладзімір Мехаў?» — разважаю.

— А вы хто? — адгукнецца той. — Знаёмае аблічча, але ніяк не згадаю, хто вы. Мне ўжо хутка восемдзесят, і з памяці сціраюцца лікі знаёмых.

Я называю сябе. Мехаў патэтычна ўсклікае:

— Хто ж на Беларусі Валодзю Содаль не ведае!

— Вы ў якой суполцы? — У той, што Купала і Колас!

І мы пачынаем абмяркоўваць сітуацыю, якая склалася ў пісьменніцкай суполцы.

— Гэтага ж ніколі не было. Трэба ж нешта зрабіць, каб з'яднаць нас, згуртаваць... Мяне таксама не раз схілялі, каб я ў Чаргінцову суполку пераходзіў. Спасылаліся на Верамейчыка, што той, хоць і старэйшы за мяне, а перайшоў...

— Яно то можна было перайсці, — нібыта пагаджаюся, — але ці не будзе гэта падласцю перад усім беларускім адраджэннем і ўсёй беларускай літаратурай?! Перад Янкам Купалам і Якубам Коласам...

От так мы пагаманілі з Мехавым, абмеркавалі нашу надзённасць.

— А я працягваю гнаць свой загон у кінадакументалістыцы... — Мехаў назваў прозвішча рэжысёра, які ўвесь час заахвочвае яго да працы ў дакументальным кіно. — ЛіМа — рэгулярна чытаю. Калі — нікалі сустракаю там і вашы публікацыі.

На гэтым мы і рассталіся з Мехавым.

**Мехаў (сапр. Няхамкін) Уладзімір Львовіч (н. 25.3.1928, г. Рагачоў), беларускі пісьменнік. Скончыў БДУ (1950). Працаваў у газ. «Літаратура і мастацтва», «Чырвоная змена», у 1960-61 і з 1975 на радыё. Друкуецца з 1951. Аўтар кніг (аповесці, апавяданні, нарысы) «Сцяг над рэўкомам» (1958), «Апошняя яўка» (1959), «Помнік герою» (1961), «Станцыя паблізу Тамбова» (1964), «Добры вечар, камбат» (1970), «Слухавецца справа аб замаху» (1972), «Старадаўняя гравюра» (1974), п'ес для юнацтва «Чырвоны губернатар» (наст. 1967) і «Палёт» (наст. 1969), сцэнарыяў дакумент. фільмаў...*

Аўтары цалкам адказныя за падбор і дакладнасць прыведзенай інфармацыі

Газета надрукавана ў Лідскай друкарні.
231300, г. Ліда, вул. Ленінская, 23.

Газета падпісана да друку 14.11.2011 г. у 10.00. Замова № 2257.

Аб'ём 2 друкаваныя аркушы. Наклад 2000 асобнікаў.

Падпісны індэкс: 63865.

Кошт падпіскі: 1 мес.- 3100 руб., 3 мес.- 9300 руб.

Кошт у розніцу: па дамоўленасці.

Заснавальнік:

ТБМ імя Францішка Скарыны.

Пасведчанне аб рэгістрацыі № 908 ад 18 снежня 2009 г. выдана Міністэрствам інфармацыі Рэспублікі Беларусь.

Адрас рэдакцыі:

231293, Лідскі р-н, в. Даліна.

Адрас для поштовых адпраўленняў:

231282, г. Ліда-2, п/с 7.

E-mail: naszaslova@tut.by